



Kardynał Krajewski: Księga która jest Słowem Boga

W trzy miesiące po nominacji kardynalskiej jałmużnik papieski kardynał Konrad Krajewski, rodowity łodzianin, przewodniczył swojej Mszy św. prymicyjnej w archikatedrze łódzkiej, który w tej samej katedrze 30 lat temu z rąk abp. Władysława Ziółka przyjął święcenia kapłańskie. Ksiądz Konrad Krajewski jest pierwszym kardynałem, który pochodzi z archidiecezji łódzkiej.

Wraz z nowo mianowanym kardynałem Eucharystię sprawował abp Grzegorz Ryś metropolita łódzki, abp senior Władysław Ziółek, biskupi pomocniczy bp. Marek Marczak ,bp. Ireneusz Pękalski i wielu kapłanów z całej archidiecezji.

- Kiedy zaczynam czytać Pismo święte, ono mnie czyta, ono czyta moje życie, a ja zaczynam widzieć świat, tak jak widzi je Bóg. Słowo Boże jest dobre wtedy, gdy ktoś się rodzi i umiera, kiedy ktoś jest zakochany i jest po uszy w grzechu i wyjść nie może, ono jest dobre na każde cierpienie – mówił kardynał Krajewski podczas swojej kardynalskiej Mszy prymicyjnej w łódzkiej katedrze. Kaznodzieja zwrócił uwagę na znaczenie i rolę słowa Bożego w codzienności, w domu, w życiu. - Wszystkie książki, jakie mamy w swojej bibliotece, to jest słowo ludzkie, ale jest jedna księga, która jest słowem Boga. D Gdzie w twoim domu jest Pismo święte? A może warto je wyjąć, by poznać Boga, by dowiedzieć się czego On ode mnie chce? – pytał.

Kardynał podzielił się także swoim doświadczeniem codziennego czytania ewangelii i wielkiego szacunku do słowa Bożego. – Czytam codziennie Pismo święte, ono we mnie wzrasta, ono jest we mnie. Zacznijmy i my dzi-

sią czytać słowo Boże. Nie patrzmy na innych, na całą archidiecezję, ale na siebie. Wyjmijmy dzisiaj Pismo Święte – apelował do zebranych. – Codziennie czytam ewangelię na następny dzień i staram się tą ewangelią żyć. Przypominam sobie ją wieczorem, w południe i przed zaśnięciem. Nieraz nie pamiętam, zapomniałem i wtedy idę i czytam na nowo – dzielił się swoim doświadczeniem kardynał. Po komunii świętej wszyscy zebrani w katedrze odśpiewali hymn Te Deum Laudamus, dziękując za pierwszego kardynała, który pochodzi z archidiecezji łódzkiej.

Na zakończenie Mszy św. metropolita łódzki podziękował kardynałowi za jego posługę dla ludu rzymskiego, ale i dla łódzkiego. - Choć przez swoją posługę kardynalską należysz do kleru rzymskiego, to wiedz, że ta katedra jest nadal twoim domem. To jest dom twojego powołania. Wracaj do tego domu, odkrywaj swoje powołanie, żyj nim, wypełnij je i osiągnij świętość, tego wszyscy ci życzymy – mówił abp Grzegorz Ryś.

Ostatnim akcentem prymicji było spotkanie w Pałacu Biskupim, gdzie kardynał prymicjant przyjmował życzenia, a wszystkich zaprosił na obiad i ciasto.

W uroczystości uczestniczyli parafianie Matki Boskiej Dobrej Rady wraz z duszpasterzami.

Redakcja Dobrej Rady



Abp Ryś przyjął paliusz – oznakę posługi metropolity i łączności z papieżem

W uroczystość św. Faustyny, patronki Łodzi w łódzkiej bazylice archikatedralnej nuncjusz apostolski abp Salvatore Pennacchio nałożył na ramiona metropolity łódzkiego abp. Grzegorza Rysia paliusz - oznakę władzy metropolitalnej i łączności ze Stolicą Apostolską.

– Kościele łódzki jesteś przepięknym Kościołem! Jestem Panu Bogu wdzięczny, że nas sobie wzajemnie zadał! – mówił podczas liturgii arcybiskup metropolita łódzki Grzegorz Ryś.

W liturgii uczestniczyli m.in. kard. Kazimierz Nycz i abp Stanisław Gądecki a także liczna delegacja przedstawicieli bratnich Kościołów chrześcijańskich, władz miasta i województwa oraz wiernych.

„Mam świadomość, że nie da się prowadzić ludzi do ewangelii, jeśli się samemu nią nie żyje! Mam być jak Pasterzem jak Jezus – to oznacza dla mnie Paliusz, którzy mam przyjąć” – mówił w homilii abp Ryś.

Metropolita łódzki odnosząc się do osoby Franciszka zauważył, że w postudze tego papieża niezwykle ważną rolę odgrywają takie słowa jak: wyjść do innych, słuchać, towarzyszyć, włączać, radość, jedność, Dary Ducha Świętego. – Pewnie tych słów jest jeszcze więcej, ale te wdają się być najważniejsze. Chcę do każdego z tych słów powiedzieć: amen – by się działy w tym Kościele, także przez moją posługę – zaznaczył abp Ryś.

„Wierzę w to, że św. Piotr z całego środka swego nawrócenia stoi przy mnie, aby mnie umocnić. Łaska przychodzi przed zobowiązaniem, łaska przychodzi przed obowiązkiem, w tej łasce pokładam nadzieję. Zapraszam was do takiej nadziei. Ojciec święty Franciszek ciągle mówi, byśmy się odważali razem śnić, to oznacza mieć razem nadzieję!” – zakończył metropolita łódzki.

Przed błogosławieństwem gratulacje metropolicie złożył przewodniczący Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki oraz pierwszy łódzki metropolita abp senior Władysław Ziółek.

Abp Grzegorz Ryś jest trzeci metropolitą łódzkim, po arcybiskupie seniorze Władysławie Ziółku



i arcybiskupie Marku Jędraszewskim – obecnym metropolicie krakowskim.

Paliusz metropolitalny to biały wełniany pas, połączony ze sobą, zwyczajowo o szerokości kilku centymetrów. Zakładany na ornat na ramiona i opuszczany końcami na piersi i plecy. Ozdobiony jest wyszytymi sześcioma czarnymi równoramiennymi krzyżami, zakończony czarnymi, jedwabnymi fragmentami.

Noszony jest wyłącznie jako element stroju liturgicznego, mający podkreślić funkcję i władzę metropolity

w zgromadzeniu oraz jego łączność ze Stolicą Apostolską. Posiadanie paliusza przez metropolitów wymagane jest Kodeksem prawa kanonicznego.

Zgodnie z tradycją, paliusz tkany jest wełny owiec, pobłogosławionych przez Ojca Świętego – 21 stycznia to jest we wspomnienie św. Agnieszki.

Z wełny tych owiec, siostry zakonne przygotowują paliusze, przechowywane następnie, aż do uroczystości św. ap. Piotra i Pawła w bazyli św. Piotra w Rzymie, na grobie pierwszego z apostołów. Paliusz jest symbolem owiec, które na ramionach niesie Dobry Pasterz.

W uroczystości uczestniczyli parafianie Matki Boskiej Dobrej Rady wraz z duszpasterzami.



Archiwum Archidiecezji

Rozmowa z Ks. Konradem Wojna wikariuszem parafii Matki Boskiej Dobrej Rady

Proszę powiedzieć kilka słów o sobie

Pochodzę z województwa łódzkiego, z parafii św. Floriana z Wadlewa. Świecenia kapłańskie przyjąłem 29 maja 2014r. Pierwsza Msze Prymicyjną odprawiłem 1 czerwca 2014 roku w swojej parafii rodzinnej. Ten szczególny dzień przypadł w dniu szóstej rocznicy śmierci mojej babci, która szczególnie modliła się o powołanie kapłańskie dla mnie, abym umiał odpowiedzieć na zaproszenie do kapłaństwa.

Dlaczego Ksiądz wybrał kapłaństwo jako swoją drogę życia?

Zostałem wychowany w rodzinie katolickiej, gdzie wartości chrześcijańskie, wiara, tradycja były wpajane od najmłodszych lat. Zawsze fascynowała mnie postać przy ołtarzu, dlatego uczęszczając do szkoły podstawowej, gimnazjalnej i Liceum Ogólnokształcącego w Piotrkowie Trybunalskim posługiwałem w kościele jako ministrant i lektor. Będąc w trzeciej klasie gimnazjum pojawiła się pierwsza myśl o powołaniu, która we mnie przez kolejne lata dojrzewała do decyzji o kapłaństwie. Po ukończeniu czwartej klasy Liceum Ogólnokształcącego podjąłem decyzję o wstąpieniu do Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi.

Na wybór tej drogi wpływ miało na pewno świadectwo życia kapłanów posługujących w mojej rodzinnej parafii św. Floriana w Wadlewie. Szczególną osobą był ks. Jerzy Grocki, który ujmował mnie swoim świadectwem życia, ks. Jarosław Burski, który poprzez swoje zaangażowanie w pracę z dziećmi, otwarty kontakt z drugim człowiekiem, był dla mnie autorytetem. Wiele zawdzięczam także ks. Bogusławowi Karbownikowi, który był dla mnie wsparciem i wzorem do naśladowania.

Co jest dla Księdza najważniejsze w kapłaństwie?

Staram się zwracać uwagę na dwie kwestie - posługę przy ołtarzu i w konfesjonale. Uważam, że źródłem i szczytem życia każdego chrześcijanina jest Eucharystia. Nie wyobrażam sobie, abym jako kapłan miał w głównej mierze koncentrować się na kwestiach doczesnych. One oczywiście są ważne w kontekście właściwego funkcjonowania w świecie. Jednak wszystko będzie na swoim miejscu, gdy w centrum mojego życia będzie Bóg. Dlatego dla mnie najważniejszym jest, aby skoncentrować się wokół ołtarza słowa Bożego i ołtarza Eucharystii.

Proszę powiedzieć, gdzie Ksiądz ostatnio pełnił posługę?

Zanim przyjechałem do Zgierza pełniłem posługę kapłańską przez rok w parafii pw. Podwyższenia Świętego Krzy-



ża w Moszczenicy. Potem posługiwałem przez trzy lata w parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Szczercowie.

Jak przebiegają pierwsze dni w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady?

Ten czas spędzony w parafii, choć krótki pozwolił mi doświadczyć wiele serdeczności ze strony parafian, a także ich otwartości i chęci do podejmowanych działań na rzecz wspólnoty parafialnej. Jestem otwarty na nowe wyzwania, które z całą pewnością będą się pojawiać.

Obecnie ks. Proboszcz powierzył mi opiekę duchową nad kilkoma wspólnotami parafialnymi między innymi: Żywa Róża, Asysta Parafialna, Asysta Dziecięca, Różaniec Rodziców za Dzieci, Nieustanny Różaniec za Kościół i Ojczyznę, posługę w szpitalu Care, Grupa modlitewno-biblijna, Koło Przyjaciół Radio Maryja, Domowy Kościół, Duszpasterstwo Małżeństw Niesakramentalnych, Zespół Liturgiczny,

Proszę opowiedzieć o swoich zainteresowaniach?

Moim hobby jest wędrowanie po górach. Marsz szlakami górskimi to czas na chwile zadumy i refleksji, rozważania nad pięknem stworzenia. A z drugiej strony to fantastyczny sposób na wyciszenie, odstresowanie, poprawę kondycji, a także spędzenie aktywnie czasu wśród przyrody i miłośników gór.

Co chciałby Ksiądz przekazać czytelnikom Dobrej Rady?

Czytelników czasopisma Dobra Rada, a także wszystkich parafian proszę o modlitwę, aby Pan Bóg błogosławił wszystkie dzieła które są w parafii.

*Szczęść Boże
Marianna Strugińska-Felczyńska*

RÓŻANIEC TO SKARB

Różaniec jest jak okno do Nieba, które przed nami otwiera Maryja, która ilekroć chciała przekazać światu orędzie zjawiała się z różańcem w ręku i usilnie zachęcała do jego odmawiania. Z tego wynika, że modlitwa różańcowa jest dla Maryi szczególnie miła, a dla człowieka bardzo skuteczna.

Modlitwa różańcowa wyrosła z Ewangelii i jest jej streszczeniem. Przypomina nam najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa i Jego Matki. Wydarzenia te zostały nazwane tajemnicami i podzielone są na cztery części.

Modlitwa różańcowa jest potęgą, która może zmienić świat, stanowi mocną obronę naszej wiary. Żyjemy w szczególnych czasach bezkompromisowej walki cywilizacji życia z cywilizacją śmierci. Jeżeli pozwolimy sobie na obojętność, to za chwilę obudzimy się w koszmarnym świecie. Weźmy sobie mocno do serca zapewnienie Maryi wypowiedziane w Fatimie: „ODMAWIAJCIE CODZIENNIE RÓŻANIEC, ABY UZYSKAĆ POKÓJ DLA ŚWIATA”.

Warto codziennie sięgać po różaniec, odmawiać choćby jeden dziesiątek, za pomocą tej modlitwy pukać do SERCA BOGA przez SERCE MARYI i włączyć się w wołanie ludzkości o POKÓJ.

O wartości modlitwy różańcowej niech świadczy fakt, że więźniowie obozów koncentracyjnych robili różańce z chleba odłożonego od swoich ust. Często zbroczone krwią różańce znajdowano w kieszeniach poległych żołnierzy i powstańców warszawskich.

Janka

Igor: - Czy rzecz w ułożeniu palców?

Agata: - Może to jest rzecz w kontroli oddychania?

ON: Nie! Ponad 700 lat doświadczeń, sprawdzona skuteczność, medytacja mocy, jest bronią przed złem 21 wieku! To najskuteczniejsza medytacja; zapewnia opiekę, daje bezpieczeństwo!

RÓŻANIEC - modlitwa mocy!

Piotr: - I działa, i działa!

Moc różańca świętego



W dniu 7 października 2018 r. na Mszy Świętej o godz. 11.30 odbyło się poświęcenie różańców dzieci, które przygotowują się do I Komunii Świętej. Różaniec

to dar od Pana Boga dla nas, dar ofiarowany za pośrednictwem Maryi, to przejaw miłości zatroskanego Ojca

i kochającej Matki. Ta prosta i głęboka modlitwa, tak ważna także dla dzieci, jest wsparciem w ich codziennym życiu. Różaniec jest prawdziwym skarbem, który rozwija nasze życie wewnętrzne. Dzięki niemu otrzymujemy łaskę od Boga, Jego opiekę, wsparcie w walce z grzechem, obietnicę życia w szczęściu na ziemi oraz życia wiecznego po śmierci. „Różaniec jest moją codzienną i umiłowaną modlitwą”- mówił Ojciec Święty Jan Paweł II. Jest modlitwą cudowną w swej prostocie i w swej głębi.

Tylko od nas zależy czy skorzystamy z daru różańca jaki otrzymaliśmy od Boga za pośrednictwem Maryi i możliwości zmiany swojego życia na lepsze.

Violetta Lach

Koronka do Bożego Miłosierdzia na ulicach miasta w Zgierzu

W dniu 28 września br. parafia Matki Boskiej Dobrej rady w Zgierzu, przyłączyła się do akcji „Koronka do Bożego Miłosierdzia na ulicach miast i świata”, i tym samym zaprosiła do modlitwy parafian i mieszkańców Zgierza. Wierni, odmawiający co roku Koronkę, są świa-



dectwem dla innych, a także dla wierzących i tych, którzy są daleko od Pana Boga. Pokazują, że Kościół to ludzie i że modlitwą można przemieniać świat. Swoją obecnością pokazują, jak ważna jest przekazana św. Faustynie modlitwa.

Koronka na ulicach miast i świata, odbywa się w rocznicę beatyfikacji ks. Michała Sopoćki- spowiednika św. Faustyny. Miejscem modlitwy w Zgierzu był pl. Kilińskiego. Zgromadzeni mieszkańcy Zgierza modlili się w tym roku o miłosierdzie dla siebie, bliskich, Ojczyzny, Kościoła i świata, a szczególnie za kapłanów, by wypełnili wolę Bożą przekazaną św. Faustynie: „Powiedz moim kapłanom, że zatwardziali grzesznicy kruszyć się będą pod ich słowami, kiedy będą mówić o niezgłębionym miłosierdziu moim, o litości, jaką mam dla nich w sercu swoim. Kapłanom, którzy głosić będą i wystawiać miłosierdzie moje, dam im moc przedziwną i namaszczę ich słowa, i poruszę serca, do których przemawiać będą” (Dz. 1521).

Modlitwę poprowadził ks. Konrad Wojna z parafii pw. MBDR wspólnie z ks. Piotrem i kapłanami z innych parafii.



Marianna Strugińska-Felczyńska

OAZA Ruch Światło - Życie - wspomnienie z wakacji, cz. 1

Osiem osób – cztery animatorki i czworo uczestników oazy młodzieżowej działającej przy naszej parafii, brało we wakacje udział w rekolekcjach odbywających się w różnych miejscowościach w Polsce (Wierchomla Wielka, Krużłowa Wyżna, Ochotnica, Przemyśl).

Piętnastodniowe rekolekcje oazowe (nie licząc dni przeznaczonych na podróż na miejsce oraz powrót!) to czas poznawania Boga i Kościoła, zakochiwania się w Chrystusie, wzrastania w wierze, a także nawiązywania wspaniałych znajomości i przyjaźni. Umożliwia to codzienna Eucharystia, modlitwa, czytanie Słowa Bożego, spotkania w małych grupach oraz wspólne zabawy, posiłki, czy wędrówki po górach.

Czworo z nas chciałoby podzielić się konkretnymi wspomnieniami i świadectwami, z tego, co doświadczyliśmy:

Byłam animatorką na oazie w Wierchomli Wielkiej. I śmiało mogę stwierdzić, że to, co tam przeżyłam jest jednym z moich najpiękniejszych doświadczeń. Każdego dnia mogłam widzieć, jak Bóg działa w sercach młodych

ludzi, przemienia ich i uzdrawia ze wszelkich zranień. W naszym codziennym funkcjonowaniu panowała ogromna miłość – wszyscy sobie wzajemnie pomagali, wspierali, po prostu byli dla siebie, co dawało nam bardzo dużo radości. Teraz, z perspektywy czasu, myślę, że to był nasz mały kawałek Nieba. Chrystus działał również we mnie jako animatorce, ciągle uczył służby i przekraczania siebie, a w najróżniejszych sytuacjach, z którymi musiałam się mierzyć w ciągu w sumie aż siedemnastu dni, pokazywał mi całą prawdę o mnie. Paulina



pierwszego stopnia. To tam w towarzystwie cudownych ludzi, przyjaciół, rówieśników mogłem spędzić ponad dwa tygodnie, budując relację z Chrystusem. Był to czas w którym wiele zrozumiałem, mogłem rozwijać swoją wiarę. Największe piękno stanowi jednak to, że było tam tak wiele osób, które mnie rozumieją, są w stanie mi pomóc i stawiają na mój rozwój. Teraz pozostaje te wszystkie przeżycia wnieść do życia codziennego i własnego towarzystwa! Kuba. Za te wszystkie piękne rzeczy,

które działy się na oazach i o których chcieliśmy zaświadczyć: chwała Panu!



Kilka słów o zgierskiej oazie: spotykamy się w każdy piątek, zaczynając Mszą Świętą o godzinie 17:30, w październiku bierzemy również udział w nabożeństwie różańcowym. Następnie przechodzimy do domu parafialnego przy ul. Skłodowskiej-Curie 5, gdzie spędzamy wspólnie czas na rozmowach przy herbacie, różnych zabawach oraz modlitwie i spotkaniach w małych grupach formacyjnych, polegających na wczytywaniu się w Słowo Boże, przeróżnych dyskusjach dotyczących wiary, zadawaniu pytań i rozwiewaniu wątpliwości, zgodnie z charyzmatem Ruchu Światło-Życie, potocznie zwanym właśnie oazą. Spotkania przeznaczone są dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej. Naszym duszpasterzem jest ksiądz Konrad Wojna. Serdecznie do nas zapraszamy!

Paulina Jatzczak

W następnym numerze – wspomnienie Hani i Oliwi!

Liturgiczna służba ołtarza

Liturgiczna Służba Ołtarza w parafii Matki Bożej Dobrej Rady, to jedna z prężnie działających wspólnot w parafii. Nasza wspólnota liczy 28 członków (ministrantów oraz lektorów i jednego ceremoniarza) oraz 5 kandydatów. Jesteśmy odpowiedzialni za oprawę uroczystości kościelnych, dzięki nam każda liturgia jest bogata. Spotkania formacyjne naszej wspólnoty odbywają się zwykle w sobotę w Domu Duszpasterskim. Od września 2018 r funkcję opiekuna pełni ks. Piotr Kochanowicz. My jako wspólnota odczuwamy wielką radość z tego, że nasz brat Mateusz Jagieło w 2017 r podjął decyzję o wstąpieniu do Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi i odpowiedział na słowa wołającego Pana: „Pójdź za mną!” – wraz z naszymi duszpasterzami otaczamy go wsparciem modlitewnym.

Nasza wspólnota, to żywa wspólnota, wśród której rodzą się prawdziwe relacje przyjacielskie, stajemy się nie tylko Przyjaciółmi Chrystusa, ale także i samych siebie. Spotkania naszej wspólnoty, to nie tylko rozmowy o Bogu, czy przygotowania liturgii, w naszej wspólnocie znajdujemy także czas na inne atrakcje, co roku także uczestniczymy w diecezjalnym Dniu Jedności Służby Li-



turgicznej w Łodzi, co pozwala nam także zjednoczyć się i wymienić spostrzeżeniami z innymi ministrantami.

Każdego, kto chciałby zostać jednym z nas zapraszam do kontaktu z księdzem opiekunem bądź zapraszamy bezpośrednio na zbiórki dla kandydatów, które odbywają się w każdą sobotę o godzinie 11:00 w Domu Duszpasterskim. Przyjdź na zbiórkę, a nie będziesz żałował tego wyboru.

Mateusz Jadcza

Czas i miejsce spotkania z Bogiem

Po wakacjach wróciły spotkania grup parafialnych. Członkowie Asysty podczas spotkania omawiali z ks. Konradem sakrament pokuty i pojednania, nazywany także spowiedzią, sakramentem przebaczenia, nawróce-

nia. Ksiądz Konrad omówił - czym jest sakrament pojednania?

Sakrament pojednania jest czasem i miejscem spotkania się z Bogiem. Jest to szczególne spotkanie: my oddajemy Bogu grzechy, a On udziela nam swojej łaski.

Jednakże nie byłoby pojednania i uzdrowienia ani przebaczenia, ani też rozgrzeszenia, jeśli nie byłoby pełnego wyznania grzechów. Sakrament pojednania jest nam bardzo potrzebny, a nawet konieczny: ponieważ nikt nie zbawia się sam, o własnych siłach; bo łaska Boża jest do zbawienia konieczna; ponieważ pozostała w nas słabość natury ludzkiej, która nie została wyeliminowana. Grzech został nam wybaczony, ale pożądlivość w nas jest i ona stwarza niebezpieczeństwo ponownego upadku. A zatem istnieje konieczność i potrzeba sakramentu pojednania - mówił ksiądz Konrad

Kapłan powiedział również, że w sakramencie pojednania ważne jest - że Bóg nas przygarnia do siebie i że ja, stając wobec własnego grzechu, który mnie nieraz przeraża i nie jestem go w stanie sobie często przebaczyć, nie jestem sam. Bo to Bóg, ze względu na zasługi Jezusa Chrystusa, udziela mi przebaczenia moich grzechów i zachęca, bym rozpoczął dalej drogę życia w Jego miłości. Tego doświadczenia nic nie zastąpi. Ważne jest to, by nigdy nie zapominać, że klękając w konfesjonale spoty-



kam Boga, który mnie kocha i chce dla mnie dobra. A nie Boga, który chce oskarżać, osądzać czy wytknąć człowiekowi palec, co zrobił niewłaściwego. Owszem, Bóg czeka na prawdę i żal, ale chce nas podnosić z upadku, byśmy dorastali wciąż do godności dziecka Bożego. Sakrament pokuty przynosi pojednanie, przebaczenie, ulgę, pokój, radość serca i łaskę Bożą. Łaska zbawienia czy dar przebaczenia zostały przez Chrystusa dokonane i złożone w sakramentach Kościoła. Chrystus przewidując słabość natury ludzkiej, ustanowił sakrament pojednania słowami: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20, 22-23).

Po omówieniu zagadnienia przez kapłana rozpoczęła się dyskusja.

Jeśli chcesz do nas dołączyć - przyjdź czekamy na Ciebie w każdą I środę miesiąca po Mszy Świętej o godz. 17.30 w Domu Duszpasterskim.

Zespół Redakcyjny

79 rocznica agresji ZSRR na Polskę oraz Dzień Sybiraka

17 września 1939 roku – dzień sowieckiej agresji na Polskę, na mocy tajnego protokołu do paktu Ribbentrop-Mołotow, którego konsekwencją były masowe wywózki w głąb ZSRS obywateli polskich z Kresów. Zajęcie przez Armię Czerwoną wschodnich terenów II Rzeczypospolitej było początkiem ustanowienia w Europie nowego porządku, przyjętego później w Jaltie jako obowiązujący po dziś dzień.

W 79 rocznicę sowieckiej agresji na Polskę w parafii MBDR odbyła się Msza Święta w intencji Sybiraków. W Mszy świętej uczestniczyli - sybiracy, Zarząd Związku Sybiraków w Zgierzu, młodzież ze sztandarem z Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. Stanisława Staszica w Zgierzu wraz z nauczycielem Jan-



tą Cwondą- Kustosik, a także władze miasta Zgierza z prezydentem Przemysławem Staniszewskim i władze powiatu, który reprezentował radny Wojciech Budziarski oraz licznie zebrani wierni.

W 79. rocznicę sowieckiej agresji, oddajemy cześć wszystkim ofiarom sowieckiego terroru, poległym i zamordowanym m.in. w Katyniu, Charkowie, Miednoje, zmarłym na zesłaniu i w łagrach Sybiru. Chylimy czoła przed tymi, którzy wywiezieni na nieludzką ziemię, przetrwali i wrócili do ojczyzny. Dzięki odwadze Sybiraków i ich rodzin przetrwała praw-



da o Katyniu, zsyłkach i katorżniczej pracy w sowieckich więzieniach i łagrach- powiedział ks. proboszcz.

Po Mszy świętej kombatanci, władze miasta, powiatu złożyli kwiaty pod tablicą poświęconą Sybirakom. Prezes Związku Sybiraków podziękował wszystkim za udział w mszy Świętej.

Sybiracy nie kryli wzruszenia podczas tej uroczystości. Najstarszym przedstawicielem Sybiraków była pani Helena Pietrzycka lat 93, która przez 5 lat przebywała na zsyłce w Kazachstanie. Jak sama mówi „tamte chwile mam ciągle przed oczami, kiedy otrzymywałam 1,5 kg chleba na tydzień i ciężka praca”.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Niezwykły dzień

16 października 1978 r. to wyjątkowy dzień dla nas, Polaków. W Rzymie odbywało się wtedy konklawe (zgromadzenie kardynałów Kościoła katolickiego). O godz. 18:18 z komina na dachu Kaplicy Sykstyńskiej uniósł się biały dym na znak dokonania wyboru papieża. Kardynał Pericle Felici o godz. 18:44 oficjalnie ogłosił wiernym: „(...) – Habemus Papam” (mamy Papieża) i przedstawił kardynała Karola Wojtyłę, który przyjął imię: Jan Paweł II. Świat zamarł z zaskoczenia.

Trudno opisać atmosferę, jaka zapanowała w Polsce, także w naszym mieście. Były to niepowtarzalne chwile radości, szczęścia, nadziei. To nic, że ówczesne władze komunistyczne, delikatnie mówiąc, nie podzielały tej euforii. My poczuliśmy się dumni, „mniej samotni i mniej bezbronni”. Wspaniała wiadomość rozchodziła się błyskawicznie. Ludzie wychodzili na ulice, spacerowali, dzielili się swoją radością. W Kościele Mariackim od razu

została odprawiona pierwsza Msza Św. w intencji Ojca Świętego. Rozdzwoniły się dzwony na Wawelu.

O godz. 19:20 nasz kochany Jan Paweł II wyszedł na balkon Bazyliki, aby pozdrowić wiernych. W wielu oczach pojawiły się łzy wzruszenia i wdzięczności Bogu za chwile, które mogliśmy wtedy przeżywać, za wspaniały dar, o którym proroczo napisał Juliusz Słowacki:

*„Pośród niesnasek Pan Bóg uderza
W ogromny dzwon
Dla słowiańskiego oto papieża
Otworzył tron (...)
Twarz jego słowem rozpromieniona,
Lampa dla sług
Za nim rosnące pójdą plemiona
W światło, gdzie Bóg (...)”*

Elżbieta Hildt

DOMOWY KOŚCIÓŁ

Nasz krąg Domowego Kościoła działający w roku 2018/2019 pod kierownictwem ks. Konrada Wojny i animatorów Joli i Zdzisława Bandkowskich istnieje od 9 lat przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. W kręgu znajduje się 5 małżeństw. Wiek tychże małżeństw i naszych dzieci jest dość mocno zróżnicowany ale to nie przeszkadza w budowie wspólnoty. Naszym celem jest dążenie do świętości w codzienności. Służą nam do tego nasze zobowiązania, czyli:

1. Namiot spotkania – codzienne spotkanie ze Słowem Bożym (modlitwa indywidualna)
2. Codzienna modlitwa małżeńska
3. Codzienna modlitwa rodzinna
4. Comiesięczny dialog małżeński

5. Zbudowanie tzw. reguły życia
6. Coroczne rekolekcje wakacyjne

Raz w miesiącu spotykamy się z kapłanem (opiekunem), kolejno w każdym z naszych domów na 3 godzinne spotkanie modlitewno-formacyjne. Omawiamy postępy w swych zobowiązaniach oraz kolejny temat formacyjny. W tym roku np. mamy zamiar zapoznać się z adhortacją papieża Franciszka na temat świętości w codzienności.



**DOMOWY
KOŚCIÓŁ**



Ponadto każdego dnia modlimy się za jedno z małżeństw z kręgu. Raz na kwartał mamy w Domu Ruchu tzw. Rejonowy Dzień Wspólnoty.

Dwa razy do roku odbywają się diecezjalne Dni Wspólnoty (na początku roku szkolnego – powakacyjny,

wraz z pięknymi świadectwami) oraz na końcu, tzw. rozesłanie oaz...

Serdecznie do nas zapraszamy do nas! Możesz dołączyć do nas w każdej chwili!

Członkowie Domowego Kościoła

Światowe Centrum Modlitwy o Pokój w Niepokalanowie – Gwiazda Niepokalanej

1 września 2018 r parafianie z kościoła Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu uczestniczyli w uroczystości inau guracji Kaplicy Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu w Niepokalanowie. Jest to jedyne miejsce w Polsce, jedno z 12 na świecie należące do 12 Gwiazd w Koronie Maryi Królowej Pokoju, Międzynarodowych Centrów Modlitwy o Pokój. Papież Franciszek pobłogosławił ołtarz, który stanął w kaplicy.

Realizując duchowy testament św. Jana Pawła II, który w swoim nauczaniu nieustannie wskazywał na znaczenie i potrzebę modlitwy przed Chrystusem Eucharystycznym, *Communita Regina della Pace* (Stowarzyszenie Królowej Pokoju), w 2008 roku podjęło dzieło stworzenia na świecie 12 Światowych Centrów Modlitwy o Pokój, tzw. 12 Gwiazd w Koronie Maryi Królowej Pokoju, w których znajdować się będą kaplice modlitwy o pokój. Centra powstają na wszystkich kontynentach, aby w ramach idei propagowania modlitwy w intencji pokoju i pojednania między ludźmi, łańcuchem modlitwy objąć całą ziemię. Budowane są w miejscach szczególnie doświadczonych skutkami wojen, konfliktów religijnych czy nienawiści rasowej.

Bazylika w Niepokalanowie, w 2017 roku, zaproszona została przez Stowarzyszenie Regina della Pace do grona 12 Światowych Centrów Modlitwy o Pokój. Jego częścią będzie Kaplica Wieczystej Adoracji. Propozycja powyższa została złożona ponieważ Niepokalanów jest miejscem naznaczonym obecnością św. Maksymiliana Kolbe, który w czasie II wojny światowej, złożył swoje życie w ofierze miłości i pokoju za drugiego człowieka, wcześniej zawierając je bezgranicznie Maryi Niepokalanej.

Wspólnym znakiem materialnym Światowych Centrów Modlitwy o Pokój są Kaplice Adoracji Wieczystej Najświętszego Sakramentu, które umożliwiają aktywne

włączenie się wiernych w nurt apostołskiej modlitwy o pokój.

Centralnym punktem Ołtarza Adoracji jest postać Maryi, nazwanej przez Św. Jana Pawła II „Niewiastą Eucharystii”, „Pierwszą Monstrancją” czy „Gwiazdą prowadzącą Kościół do Jej Syna”. Pod sercem Maryi umieszczone są monstrancje.

W oczekiwaniu na przybycie do Kaplicy Wieczystej Adoracji uczestniczyliśmy we Mszy świętej i konferencji - „Pokój jako owoc zawierzenia sercu Maryi”.

Myślą przewodnią była Maryja pełna pokoju, bo właśnie Ona nie miała grzechu. W niej mieszkał Bóg Jezus =

Pokój, Miłość. W testamencie danym nam pod krzyżem Jezus oczekuje, że każdy z nas weźmie Maryję do siebie jako Matkę i będzie kształtował się pod jej sercem. Pokój możliwy jest jedynie poprzez zerwanie z grzechem, oddanie się Maryi czyli naśladowanie w życiu Chrystusa. Po raz kolejny dobitnie wybrzmiał fakt, że pokój zewnętrzny za-



czyna się od wewnętrznego pokoju każdego człowieka. Dawcą wewnętrznego pokoju jest Bóg. Pokój jest kruchy z uwagi na nasze grzechy i przywary ludzkie. Jednocześnie ludzkie wysiłki o pokój są niewystarczające. W obecnym świecie są wojny, konflikty, wyzysk, a wypracowane z wielkim trudem rozejmy są łamane. Dzieje się tak dlatego, że pokój to dar Boga, człowiek nie może dokonać tego sam własnym wysiłkiem. Jediną możliwością dla człowieka jest współpraca z Bogiem na rzecz pokoju poprzez budowanie społeczności, która stanie się odbiciem Królestwa Bożego. Jan Paweł II mówił do nas, abyśmy pokój budowali przez przebaczenie, bo sprawiedliwość ludzka jest ułomna. Podkreślał, że zarówno pokój jak i niepokój udzielają się ludziom począwszy od małych komórek społecznych jak i całych narodów.

Zastanówmy się zatem, co w naszym życiu budujemy i co rozsiewamy na innych.

Centralną częścią ołtarza w Kaplicy Adoracji Najświętszego Sakramentu jest naturalnej wielkości postać Niepokalanej Maryi z otwartymi w geście zaproszenia dłońmi. Eucharystyczny Chrystus znajdzie się pod sercem Maryi, w dużej 20 centymetrowej rozświetlonej Hostii, ukazanej spod rozchylonych szat. Wokół srebrnej postaci Maryi Panny upleciony został wieniec z naturalnej wielkości lili, symbolizujący czystość i Niepokalane Poczucie Maryi. Lilie wykonane zostały ze srebra, także symbolizującego czystość. Kwiaty znajdują też swoje odzwierciedlenie w kolejnych, nachodzących na siebie warstwach szkła kryształowego. Podświetlone od spodu, razem ze słonecznymi promieniami rozchodzącymi się wokół Niepokalanej, tworzyć będą świetlistą, niemal niematerialną poświatę, podobną do tej, w której ukazała się Maryja, podczas objawień w Lourdes, Guadelupe i Fatimie. Jedna z warstw kryształu w swej formie nawiązuje do Cudownego Medalika Niepokalanej, tak bliskiemu sercu św. Maksymiliana Kolbe. Na tej warstwie kryształu znajdzie

się 12 szlifowanych kamieni, symbolizujących 12 gwiazd z apokaliptycznej wizji św. Jana, które także znajdują się na Cudownym Medaliku.

Modlitwa o pokój

O Panie, uczyni z nas narzędzia Twego pokoju;
abyśmy siali miłość, tam gdzie panuje nienawiść;
wybaczenie, tam gdzie panuje zwątpienie;
nadzieję, tam gdzie panuje rozpacz;
światło, tam gdzie panuje mrok;
radość, tam gdzie panuje smutek.
Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy,
co pociechę dawać;
nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć;
nie tyle szukać miłości, co kochać;
albowiem dając – otrzymujemy;
wybacząc – zyskujemy przebaczenie;
a umierając, rodzimy się do wiecznego życia.
Przez Jezusa Chrystusa. Pana naszego. Amen

Św. Franciszek z Asyżu

Aneta Mikołajczyk

Pamiętamy - 100 lat Polsko

Akcja Katolicka wspólnie z Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych w ramach projektu cyklu wyjazdów „Szlakami Niepodległości” dla uczczenia „100-lecia Odzyskania Niepodległości” wybrała się do miejsc pamięci tych, którzy przez 123 lata nie pozwolili zapomnieć światu i samym sobie, o tożsamości narodowej na terenie województwa łódzkiego.

W trakcie naszej podróży dotarliśmy m.in. do cmentarza w Dalikowie i pomnika Powstańców Styczniowych, a także do Galerii Sztuki prywatnej w Idzikowicach Aleksego Matczaka. Podczas zwiedzania prywatnej Galerii Sztuki podziwialiśmy prace malarza samouka Aleksy Matczaka. Wśród namalowanych obrazów znajdują się: Cud nad Wisłą, Powstanie Styczniowe i bitwa pod Dalikowem 1863 roku, a także bitwa pod Dobrą i bitwa nad Bzurą.

Kolejnym punktem wycieczki był pobyt w Muzeum w Krośniewicach J. Dunin Borkowskiego, największego kolekcjonera dzieł XX wieku oraz sala poświęcona generałowi Władysławowi Andersowi.

Dalszym punktem programu było Muzeum Bitwy nad Bzurą w Kutnie. Tutaj, dzięki uprzejmości kustosa mu-

zeum, została nam przypomniana historia bitwy pod Bzurą, a także jej znaczenie dla Narodu Polskiego.

Ważnym wydarzeniem wycieczki była możliwość uczestniczenia, w Kolegiacie w Uniejowie, w uroczystej Mszy Świętej, z okazji obchodów 100-lecia sakry biskupiej Wojciecha Owczarka - założyciela Zgromadzenia Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi Panny. W trakcie homilii została przybliżona duchowość bp Ow-



czarka i jego spostrzeżenie świętości - "świętość czyni człowieka nie jakimś niesmacznym dewotą, ponurym mistykiem, ale istotą pełną słonecznego ciepła, światła i radości; umiejącą płakać z płaczącymi, cieszyć się z cieszącymi, pełną miłości czynnej dla bliźniego, a umiejącą swe żądze, zachcianki, egoizm trzymać w karchach".

Czas poznawania historycznych zakątków województwa łódzkiego był dla nas chwilą refleksji nad historią Polski, a także ubogaceniem nas duchowo. W trakcie wyjazdu nie mogło zabraknąć ogniska i pieczenia kiełbasek.

Agnieszka Paszkowska



Seniorzy - wspomnienie

Już dziewięć lat trwają nasze spotkania. Różnorodność tematów sprawia, że nie ma nudy na nich. Dziękując

Panu Bogu za jesień naszego życia wyrażaliśmy to omawianiem świąt kościelnych oraz poznawaliśmy żywoty świętych. Bliskość Kolegium Nauczycielskiego zaowocowało spotkaniami ze studentkami, które uczyły nas jak udzielać pierwszej pomocy, jak zapobiegać skutkom chorób przenoszonych przez owady. Nie omieszkaliśmy zwiedzić



muzeum w Zgierzu, czy muzeum na Radogoszczu. Kolorowy świat malarstwa francuskiego, czy wypad do Teatru Muzycznego jak również spotkania ze służbami miejskimi (Policja, Straż Pożarna, Straż Miejska) poszerzały nasz krąg zainteresowań. Wielką atrakcją było spotkanie z pilotem Aeroklubu Łódzkiego. Nie mogło zbraknąć takich tematów jak wiara w cuda, wiara w zabobony, jak się spowiadać. Spotkania z radcą prawnym były wyjątkowo potrzebne i trzeba było je ponawiać. Śpiew przy akompaniamencie gitary, czy poznawanie kultury Japonii jak też i życia zakonnego w Indiach to tylko cząstka tematów naszych spotkań. Przy okazji zwiedzania Katedry Prawosławnej zdążyliśmy jeszcze „pożegnać” dworzec Łódź Fabryczna. (cdn).

Sylwester Sobiech



Zaproszenie na Mszę Świętą w Dniu Dziecka Utraconego - 15 X 2018

Od 14 lat obchodzony jest w Polsce Dzień Dziecka Utraconego. Poronienie dla rodziców to dramat, który pozostawia ślady na całe życie. Utracone dziecko, to stracone nadzieje i marzenia. Wiele matek, które doświadczyły straty, często nie otrzymuje żadnego wsparcia od najbliższych, ich ból jest niezrozumiały dla otoczenia. Przy braku pomocy, życzliwości i wsparcia, taka sytuacja może prowadzić nawet do depresji i załamania. Wydział Duszpasterstwa Rodzin **zaprasza rodziny, które doświadczyły utraty dziecka z jakiegokolwiek przyczyny, na Mszę Świętą sprawowaną w ich intencji - w Łodzi o godz. 18 w Bazylice Archikatedralnej.**

W Zgierzu Msza św. w Dzień Dziecka Utraconego, sprawowana będzie w kościele pw. Matki Boskiej Dobrej Rady, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 5, o godz. 17.30.

Można wcześniej przestać informację zawierającą imię i wiek dziecka (ilość tygodni od poczęcia) na adres: kaniewski@archidiecezja.lodz.pl

Wszystkie dzieci zgłoszone nam przez rodziców, zostaną wymienione na początku Mszy Świętej. W wejściu do kościoła będą też znicze; po zapaleniu rodzice będą mogli złożyć je przed ołtarzem. Po Mszy w intencji rodziców i dzieci ofiarowana zostanie również modlitwa Różańcowa.

Idea Dnia Dziecka Utraconego pomaga dopełnić pożegnania utraconego dziecka, służy też zmianie postrzegania przez społeczeństwo problemów, z jakimi borykają się rodzice po stracie dziecka. W Polsce, mimo zmiany przepisów prawnych, rodzice mają nadal problemy godnym pogrzebem swoich dzieci. Śmierć dziecka, które żyło na tyle krótko, że nie miało szans zaistnieć społecznie, jest wręcz negowana przez otoczenie, które odbiera rodzicom prawo do żałoby.

Niech Chrystus będzie dla Was siłą na wszelkie trudy. Zapraszamy.

**ks. prałat Stanisław Kaniewski
tel. 607-131-135**

Z życia parafii



Poświęcenie tornistrów szkolnych

Uroczystość świętej Faustyny Kowalskiej

W uroczystość świętej Faustyny Kowalskiej – patronki Łodzi, już tradycyjnie przez centrum miasta przeszła uroczysta procesja z relikwiami Świętej. Uczestnicy wieczornej procesji przebyli drogę, którą przemierzyła Helena Kowalska, biegnąc z dawnego Parku Wenecja do katedry świętego Stanisława Kostki przy ulicy Piotrkowskiej.

Tegoroczną procesję prowadził przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski ks. abp Stanisław Gądecki z Poznania. Obecni byli także kard. Kazimierz Nycz z Warszawy, abp Grzegorz Ryś, abp bp Andrzej F. Dziuba i bp Wojciech Osiał z Łowicza, bp Jan Zając z Krakowa oraz bp Ireneusz Pękalski i bp Marek Marczak – biskupi pomocniczy Archidiecezji Łódzkiej. Na uwagę zasługuje obecność na procesji – po raz pierwszy – delegacji duchownych wyznań chrześcijańskich, których świątynie znajdują się na terenie miasta i Archidiecezji. Podczas drogi odmawiana była koronka do Bożego Miłosierdzia przeplatana fragmentami z dzienniczka świętej Faustyny Kowalskiej.



Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9:00– 11:00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: ks. kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor i opiekun: ks. Piotr Kochanowicz przy współpracy członków i sympatyków Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej. Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: , ks. Piotr Kochanowicz, Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt.

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska, ks. Piotr Kochanowicz

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke



Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl